

ALEXANDRO GAVRILOV
SEPTUAGENARIO

Nec mole tantum pyramidum neque
campo carinis fortiter eruto
Memphiticas insignis oras
omne sequetur honos in aevum:

infanda doctum sustulerit licet
sacrarium sors, Aonias tamen
chartis adaugendis alumnas
non minor est coluisse fama.

te litterarum Petropoli duce
molita sedes e nihilo viget
gratosque in aeternum Camenis
imbuet ingenuis nepotes.

commune virtus acrior ad bonum
spretis ruinis erigitur polo:
cui tale submissum Colosso,
quae monumenta perenniora?

at contigit nos alea posteris,
quocumque vivent orbe, beatior,
qui nec magistro nec sodali
nec, bone, te careamus umquam

subdente largas ad studium faces
antiquitatis – nec vehementius,
cum surgit Orion, protervis
arida frons agitur auris,

nec sol pruinas imperiosius
pigram resolvi post hiemem iubet –
seu nos cathedra sive laetis
dulce tenes epulis loquendo.

nunc unctiores Attalicis dapes
nobis parandae sertaque florida:
bis terna nemo bis quaternis
lustra tibi celebrabit aucta

cultore duri sanior Ismari.
quin et carentes interitu patet
divos, Alexander, tenacem
corde tui refovere curam.

non est, ut absint hinc sapientiae
cultrix avitae Pallas et Euhius
Euan honoratus cothurno
Cecropio levibusque soccis

Phoebusque eburna conspicuus lyra,
quem saepe terris excipit algidis
nautis et oclusus pedestri
coetus Hyperboreorum ituro.

D. K.